

Sygn. akt IX U 1589/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 października 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 1589/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.10.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

W zatrudnieniu w (...) S.A. KWK (...) w J. pozostawał do 21.7.1997r.

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 22.7.1997r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z okresu od 1982 do 1989, wyniósł 283,91 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony ma druk Rp-7, w którym wykazano zarobki z lat 1972 -1976 z okresu pracy w KWK (...), druk Rp-7, w którym wykazano zarobki z lat 1976-1997 z okresu pracy w (...) S.A. KWK (...) -J." w J..

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie od 1.10.2017 do 31.3.2018r. w N. P. i R. K..

26.9.2018r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Wwpw wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie emerytury wyniósł 248,15 % (obliczenie wwpw - wydruk komputerowy, k. 85 akt ZUS).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wwpw z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 248,15%.

Obliczony przez ZUS najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być niższy niż 250% i tym samym nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

W wyliczeniu tym, zgodnie z powołanym przepisem art. 110a, musi być uwzględniony w ustalonym wwpw zarobek z okresu przypadającego w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, tj. w przypadku ubezpieczonego z

roku 2017r., który wyniósł 6000,00 zł, co daje wwpw 11,71%. Tak niski wskaźnik obniżył wwpw wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, który ukształtował się na poziomie 248,15%.

Samo przepracowanie okresu przypadającego w całości lub w części po przyznaniu świadczenia automatycznie nie generuje prawa do przeliczenia emerytury w myśl art. 110a ustawy emerytalnej.

Ponadto ubezpieczony ma wykazane zarobki za wszystkie lata pracy, tj. lata 1972-1997 w odpowiednich dokumentach w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, które zostały prawidłowo wystawione przez zakłady pracy ubezpieczonego, zostały opatrzone wymaganymi pieczętkami stanowiskowymi osób uprawnionych i podpisami.

W takiej sytuacji Sąd oddalił wniosek o powołanie biegłego z zakresu emerytur i rent celem odtworzenia zarobków ubezpieczonego, gdyż nie ma takiej potrzeby.

Sąd odmówił pełnomocnikowi ubezpieczonego określenia 14-dniowego terminu celem zapoznania się z aktami sprawy, gdyż pełnomocnik ten miał odpowiedni czas na zapoznanie się z dokumentacją sprawy przed terminem rozprawy i złożenie wniosków dowodowych znając stan sprawy co najmniej od 11.2.2019 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia